

[Margrete Auken]

ge, som, hvis de skal vende tilbage, vender tilbage til forfærdelige forhold. Det er fortrinsvis flygtninge fra Guatemala og El Salvador.

Indtil for et halvt år siden har Reaganadministrationen ikke turdet gribe ind over for disse kirker, men her i januar kom den første anklage, og den 22. oktober blev retssagen indledt mod, jeg tror det er 11 medlemmer i Arizona, som bliver stillet for retten under ganske forfærdelige forhold: de får ikke lov til at argumentere med deres moral, med deres tro; de får heller ikke lov til at argumentere med forholdene i de lande, flygtningene kommer fra, og sådan som selve anklagen er blevet til, er der bestemt heller ikke grund til at råbe hurra for Reaganadministrationens metoder. Der er blevet brugt ganske ubehagelige metoder over for dem.

Jeg vil godt fremhæve dette – også i forhold til hr. Kofod-Svendsen, som var lidt nervøs for, at vi vedtog dagsordener – og sige, at hvis han vil lytte til kirkekolleger i USA, så beder de meget om at få støtte af denne art, og for den sags skyld meget gerne klarere. De bryder sig ikke om så meget uld og vat, fordi uld og vat jo kan misbruges til det modsatte; det neutrale sted findes ikke. Det vil sige, at hvis man ikke er klar, så kommer man til at melde til den anden side. Så, hr. Kofod-Svendsen, stem roligt for denne dagsorden, eller kom med et forslag til dens skærpelse. Det beder amerikanske kirker om.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Det, der kalder mig herop er hr. Kelm-Hansens bemærkning om, at det er trist, hvis det er sådan, at det kun er den ene side, der vil sige fra over for de tilfælde, hvor USA bærer ansvaret, og det kun er den anden side, der vil sige fra over for de krænkelser af folkeretten og menneskerettighederne, som begås af Sovjetunionen i Afghanistan.

Det ville være trist, hvis det var sådan. Jeg tager kun ordet for at understrege, at sådan er det ikke. Det er sådan, at når det gælder om at kritisere Sovjetunionens krænkelser af folkeretten og menneskerettighederne i Afghanistan, så kan alle i denne sal være enige, men når det gælder om at kritisere den anden side, når det gælder om at kritisere de

krænkelser af folkeret og menneskerettigheder, som begås af USA eller med USAs støtte, ja, så finder vi kun den ene side. Så finder vi pludselig borgerlig tavshed og borgerligt hykleri. Det er sådan, det er.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Bare den korte bemærkning, at det forekommer mig, at jeg har oplevet den problemstilling tidligere. Hvis det ikke længere skulle være tilfældet, så hilser jeg det med stor glæde.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne takke for de mange positive reaktioner, der har været på min redegørelse; dem har der jo været flest af. Så har der selvfølgelig også været nogle negative reaktioner, og den, som jeg bed mest mærke i, det var hr. Gert Petersens.

I det hele taget var hr. Gert Petersens indlæg vel nok det mest bemærkelsesværdige i debatten. Jeg er sjældent enig med hr. Gert Petersen i udenrigspolitiske spørgsmål, men jeg har normalt en ganske stor respekt for hr. Gert Petersens viden og hr. Gert Petersens engagement. Men jeg må sige, at i dag blev jeg rystet over at høre hr. Gert Petersens indlæg. Jeg troede næppe mine egne ører, da jeg hørte hr. Gert Petersen sige, at det pluralistiske liv i Nicaragua er opretholdt. Det er jo en fantastisk påstand at komme med.

Jeg har vanskelig ved at forstå, at nogen, selv hr. Gert Petersen, måske endda især hr. Gert Petersen, kan forsvare – selv i en meget vanskelig politisk og økonomisk situation – at et land ophæver strejkeretten, at selv lovlige politiske partier skal indhente forhåndstilladelser, i dette tilfælde hos sandinisterne, for at få lov til at mødes, at en privatperson i Nicaragua må acceptere myndighedernes krænkelser af de rettigheder, der er omfattet af undtagelsesbestemmelserne, uden overhovedet at kunne indanke dette for en domstol, at alle private nicaraguaneres private breve uden videre kan åbnes af sandiniststyrets folk, at man ikke har ret til at udtrykke mundtligt eller skriftligt, hvad man tænker, såfremt ens tankebaner ikke behager magthaverne, sandinisterne, osv., osv. Det er denne situation, som den er i dag, som får hr. Gert